

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Jo, det er jo fair nok at sige, at man er uenig i den politik, som regeringen fører. Sådan må det nødvendigvis være, det er jo også det, vi er her for. Det, jeg bare finder interessant, er, at der ikke kommer ét eneste positivt ladet, selvstændigt bidrag om, hvad Socialdemokratiet egentlig vil. Intet. Man bruger hele sin taletid på kritik, kritik, kritik. Det er svært at opfatte det som andet, og navnlig også med den udførelse, som vi får heroppefra, at opfatte det som andet end mave-surt.

Men jeg takker for svaret. Jeg takker for, at vi nu får at vide, at skattestoppet skal ophæves. Så ved danskerne ganske udmærket godt, hvad udsigterne vil blive, nemlig at skatter og afgifter stiger og stiger, og at vi dermed kan blive ved med at skulle betale til statskassen, indtil vi når de 100 pct.

Kl. 15.05

(Kort bemærkning).

Mogens Lykketoft (S):

Når hr. Jens Rohde ikke syntes, at han havde hørt noget om, hvad Socialdemokratiet mener, så kunne jeg jo være bange for, at han tilhørte den femtedel, han nævnte før, der ikke havde lært at læse, for det har der været rig lejlighed til at sætte sig ind i både før dette møde og i den tale, jeg holdt for et øjeblik siden.

Men det er klart, at vi er meget uenige med regeringens politik. Det er klart, vi ikke synes, at det er fair, at folk, der har, om man så må sige, levet på udskudt skat under gode, favorable regler som erhvervsdrivende, skal slippe for at betale regningen, når de forlader erhvervslivet. Det har intet som helst med en progressiv erhvervs politik at gøre. Generelle byrdelettelser og svækkelse af arbejdsmiljøregler osv., som man nu har begunstiget erhvervslivet med, har heller ikke noget med progressiv erhvervs politik at gøre.

Jeg er faktisk helt enig med, hvad Det Radikale Venstre har sagt. Det er væsentligt vigtigere at få lettet skatten for virksomhedens medarbejdere end at dele lettelse ud med vilkårlig og rund hånd, sådan som regeringen har gjort og dermed afskåret sig fra at indfri løftet om en rigtig skattereform, der letter skatten på arbejde for almindelige mennesker.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Nu er det jo ikke, fordi Socialdemokratiet er dem, der skal stå allermost for skud i dag. Måske ønsker jeg blot at opretholde en illusion om, at det stadig var socialdemokraterne, der var ved magten.

Men jeg kan alligevel ikke lade være med at komme herop og spørge hr. Lykketoft, om det ikke ærgrer Socialdemokratiet, at man på en række områder selv var med til at skabe en glidebane, som Venstre og De Konservative i dag rutsjer ned ad. Et af de områder, jeg tænker på, er selvfølgelig, at man indførte halve dagpenge for unge under 25 år. Den nuværende regering udvider så den ordning til 30 år på præcis samme præmisser som Socialdemokratiet. Ærgrer det ikke Socialdemokratiet at have været med til at lave den glidebane?

Og ærgrer det ikke også hr. Mogens Lykketoft, som bruger tid heroppe på at sige, vi ikke skal have andenklassens borgere, at man i sin regeringsperiode ønskede at indføre den såkaldte integrationsydelse, der så senere blev fjernet igen efter massiv international kritik? Den snøede sig altså ikke lige så elegant omkring international lov, som den lovgivning, den nye regering vil indføre, der ganske rigtigt skaber andenklassens borgere.

(Kort bemærkning).

Mogens Lykketoft (S):

Nu vil jeg sige til det første spørgsmål, at når man laver noget, som er rimeligt i forhold til en aldersgruppe, hvor de fleste faktisk får en lavere ydelse og er ved at uddanne sig, så er det jo ikke noget argument for at udstrække det vilkårligt til andre aldersgrupper og folk i en helt anden familiesituation.

Med hensyn til integrationsydelsen vil jeg meget medgive fru Rosenkrantz-Theil, at det var en fejltagelse, som vi lavede om. Og jeg vil godt sige for mit eget vedkommende, at den væsentligste begrundelse for, at vi lavede det om var, at kloge kommunale folk kom og sagde til os: Det er for lidt til, at folk kan leve anstændigt. Og det her betyder enten, at de bliver alt for klemte i deres hverdag, eller – og det er det, der er ved at ske – at vi er nødt til at opstille et stort bureaukrati ude i kommunerne for at dække regninger i langt større omfang oven i den her ydelse.

Hvis det er det sidste, der kommer til at ske i konsekvens af regeringens politik, ja, så kan det bøde noget på den deklassering, der sker, men